

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti

4/21

TAISTELUAMMUNNAT OSANA PAIKALLISPUOLUSTUSHARJOITUSTA

FinnSniper 2021
-tarkka-ammuntakisa

Vinkit kiväärin valintaan

Maakuntakomppanian
päällikkö vaihtuu

Kiväärin valinnan vaikeus.

VARMISTIN

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy maaliskuussa 2022. Aineisto sitä varten on toimitettava 28.2.2022 mennessä.

ISSN 2242-4679 (painettu)
ISSN 2737-2685 (verkkajulkaisu)

Päätoimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Päätoimittaja Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Jäsenrekisteriasiat

Timo ja Margit Vento
jasenasiat@varmistin.fi

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hämeen aluetoimisto, Kirkkokatu 12
0299 484 133 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö

Juha Mustonen
juha.mustonen@maakuntakomppania.fi

Pääkouluttaja

yliluutnantti Timo Matilainen
0299 484 123
timo.matilainen@maakuntakomppania.fi

Päivystäjä

0299 484198
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

Kuvat kannessa, infisivulla ja sisällyssivulla:
Juha Mustonen ja Pirrka Mellanen

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA

ja VARMISTIN RY FACEBOOKISSA

<https://www.facebook.com/phmaakk>

<https://www.facebook.com/varmistin>

SEKÄ TWITTERISSÄ

twitter.com/varmistin

@Varmistin #varmistin

VARMISTIN NRO 4

15.12.2021

13. vuosikerta

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Päätoimittaja 4

MKJ 5

Aluetoimisto 6

Päälliköt 7

Finnsniper 2021 8

Kalustovertailussa kiväärit 10

Tarkka-ammunta-aseen hankinta
14

VeriRyhmä: Varmistin ry 15

PaPu: taisteluammunnat 16

PHPELA 20

Päijät-Hämeen maakuntakomppanian päällikkö vaihtuu. Varmistin ry haluaa kiittää muihin tehtäviin siirtyvää entistä päällikköä yhteistyöstä ja toivottaa onnea uusiin haasteisiin. Samalla onnittelemme uutta päällikköä, johon voit tutustua tarkemmin sivulla 7.

Tässä lehdessä vastataan monen lukijan toiveeseen. Varmistin ry ampujat -ryhmässä on myös käyty paljon keskustelua asevalinnoista. Tuhti paketti kiväärien eroista sekä tarkka-ammunta-aseen hankinnasta alkaa sivulta 10.

Meillä ja muualla -teema jatkuu kattavalla kirjoituksella PHPELA:n toiminnasta. Lehdessä lisäksi jännittävää tarinaa paikallispuolustusharjoituksen taisteluammunnoista sekä FinnSniper-kisasta.

Oma tekeminen ja liikkuminen rajoittui huomattavasti syyskuun loppupuolella tapahtuneessa työtapaturmassa. Nilkan revenneet nivelsiteet sekä muutama ruhjoutunut luu pakottivat lepoon. Hidas kuntoutuminen ei ole ollut helppoa aktiiviselle liikkujalle. Onneksi ihan kaikkea ei ole tarvinnut jättää väliin. Osallistuminen Marras-Hälvän viestikurssille oli mah-

dollista, sillä opiskelu tapahtui lähinnä sisällä luokkatiloissa. Opinnot arjen välineistä osoittautuivat mielenkiintoisiksi, ja tämä teema saa taatusti jatkoa muodossa tai toisessa.

Jalan marssikunto jäi testaamatta joulukuun alussa, sillä pitkään odotettu itsenäisyyspäivän paraati peruttiin harmillisesti viime hetkillä pahentuneen koronatilanteen vuoksi. Toivottavasti tilanne pääsisi helpottumaan jo piakkoin – nimittäin Sysmän kansainvälinen talvikurssi tulee taas perinteisesti helmikuun ensimmäisenä viikonloppuna. Ilmoittaudu. Valmistaudu. Osallistu.

Rauhallista loppuvuotta ja katse kohti vuoden 2022 harjoituksia!

Jenni
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

P.S. Muistathan, että voit koska tahansa vaihtaa lehden toimitustapaa paperisesta sähköiseksi ja päinvastoin. Ilmoita jasenasiat@varmistin.fi. Etkö ole vielä jäsen? Liity verkossa: varmistin.fi -> Jäsenlomake.

Suomen itsenäisyyspäivänä 6.12.2021 on ylennetty seuraavat maakuntajoukkoihin kuuluvat:

MAJURIKSI:

Merenlahti Kai
Tirkkonen Tommi

SOTILASMESTARIKSI:

Blomster Teemu
Tynkkynen Tero

KERSANTIKSI:

Majala Ari
Seppänen Kim

KAPTEENIKSI:

Mäkinen Pasi
Pahkala Matti

YLIVÄÄPELIKSI:

Schildt Jyri-Pekka

ALIKERSANTIKSI:

Aro Kim
Katila Hanna-Mari
Nygren Jesse
Piironen Samu

YLILUUTNANTIKSI:

Kahrola Ari
Latva-Pietilä Lauri

VÄÄPELIKSI:

Johansson Onni
Kaislavuo Pasi
Onniselkä Hannu
Suntiola Olli

Päijät-Hämeen Paikallispataljoonan huomioimiset 6.12.2021:

MAAKUNTAJOUKKOJEN STANDAARI

Hämäläinen Markku
Riipinen Ari-Pekka
Tapiomaa Arto

MAAKUNTAJOUKKOJEN KUNNIAKIRJA

Mähönen Ari
Saario Jukka
Suntiola Olli
Toiviainen Matti

MAAKUNTAJOUKKOJEN KIRVES

Hannonen Timo
Karlsson Tomas

Huomioiminen tapahtuu käytännössä myöhemmin erikseen ilmoitettavana ajankohtana.

Varmistin ry onnittelee kaikkia ylennettyjä sekä huomioituja!

Yhteysupseeri on puolustusvoimien linkki paikallisturvallisuuden ydintoimijoihin

Sodan- ja taistelunkuvassa on tapahtunut muutoksia. Hybridivaikuttaminen, kybersodankäynti ja avaruuden hyödyntäminen ovat jo nyt todellisuutta. Puolustusjärjestelmän kehittäminen osalta tämä tarkoittaa, että puolustusvoimilla on oltava kyky vastata nopeasti kehittyvään sotilaalliseen uhkaan sekä kyky laajamittaisen sotilaallisen hyökkäyksen torjuntaan. Suomen Puolustusvoimat pyrkivät vastaamaan erilaisiin uhiin mm. paikallispuolustusjoukoilla, joiden tehtävänä on kriisien alkuvaiheessa joukkojen perustamisen suojaaminen, perustaminen ja koulutus, kriittisten alueiden valvonta, kohteiden suojaaminen ja erikoisjoukkojen vastainen toiminta. Muita paikallisjoukkojen tehtäviä voivat olla ovat tiedustelu, opastaminen, etsintä ja pelastus, sivustojen suojaus, maahanlaskun torjunta ja rajoittaminen, hajautettu taistelu sekä muiden viranomaisten tukeminen. Paikallisjoukkojen toimintaan konfliktien ja valmiuden kohottamisen alkuvaiheessa kuuluu vahva yhteistoiminta muiden viranomaisten kanssa. Tähän viranomaisyhteistoimintaan on yhteysupseeriryhmä tarkoitettu.

Yhteysupseeriryhmä on osa paikallisjoukon esikuntaa. Paikallispuolustus perustuu paikallisen puolustuksen tekijöiden yhteistoimintaan monilla eri aloilla, jotka kuuluvat yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen joukkoon. Tällaisia toimintoja ovat sotilaallisen puolustuksen ohella vaikkapa talouteen, infrastruktuuriin tai huoltovarmuuteen liittyvät toiminnat. Paikallisjoukko pitää yhteyttä oman vastuualueensa paikallisiin toimijoihin, kuten poliisi- ja pelastuslaitoksiin sekä maakuntahallintoon, kuntiin, seurakuntiin ja muihin tarvittaviin tahoihin.

Paikallisjoukkoihin sijoitetaan toiminta-alueen hyvin tunnettuja reserviläisiä. Paikallispataljoonan avainhenkilöstö tekee joukko-osastossa ja aluetoimistossa jo normaalioloissa yhteistoimintaa paikallisviranomaisten sekä alueensa reservin kanssa. Paikallisjoukon ensisijainen viranomaisyhteistyökumppani on paikallishallinto. Jotta eri tahojen ja organisaatioiden yhteistoiminta sujuu myös poikkeusoloissa, tarvitaan tiedonvaihtoa, yhteistoimintaa ja ymmärrystä eri toimijoiden ydintoiminnasta ja tarpeista. Näitä yhteyksiä puolustusvoimien taholta hoitavat yhteysupseerit.

Yhteysupseerien tärkein tehtävä on tukea komentajan päätöksentekoa ja auttaa esikuntaa erilaisten operaatioiden suunnittelussa. Yhteysupseerien asettaminen ja johtamisratkaisun palvelutarpeet saattavat vaihdella riippuen paikallisjoukon alueellisesta sijoittumisesta ja tehtävästä. Paikallisjoukot voivat asettaa yhteysupseereita paikallisten viranomaisten johtokeskuksiin. Muihin puolustusvoimien joukkojen esikuntiin ja komentopaikkoihin paikallisjoukko voi asettaa myös yhteysupseereja harkinnan mukaan.

Myös paikallisjoukon esikuntaan voidaan asettaa toisten joukkojen yhteysupseereita tai -henkilöitä. Yhteysupseerin asettamisessa ja johtamisjärjestelmäpalveluissa voi olla alueellisia ja tehtävistä johtuvia eroja.

Joukkojen ja alueella toimivien viranomaisten kenttäjohdon tai partioiden välisen tilannekuvan vaihto perustuu kenttäjohtamisjärjestelmiin ja tapaamisiin, mutta yhteistyö on suurimmalta osin yhteysupseerien käyttöä. Yhteistoiminnan perusta luodaan etukäteen sopimalla viranomaisten kesken paikallistasolla. Oleellista on, että tunnustetaan yhteistoimintatasot sotilasjoukon ja muiden viranomaisten kesken, jotta tavoitteenmukaista toimintaa voidaan toteuttaa. Paikallisjoukon tulee kyetä johtamisratkaisulla ylläpitämään omaa tilannekuvaa sekä välittämään sitä muille viranomaisille. Joukon on pystyttävä vastaanottamaan eri tahojen tilannetietoja (viranomaiset ja kansalaiset) sekä kyettävä järjestämään oma tilannekuva. Yhteysupseerit toimivat tilannekuvan muodostamisessa ja välittämisessä tärkeänä linkkinä puolustusvoimien ja merkittävien paikallisten yhteistoimintatahojen kuten kuntien ja eri viranomaisten välillä. Yhteysupseerit välittävät siis myös tietoa puolustusvoimien toimista ja tarpeista kuten esimerkiksi joukkojen liikkeistä, rajoituksista alueiden ja tiestöjen käytöstä, sekä viholistoiminnasta.

Yhteysupseeriksi sijoitetaan henkilöitä, jotka ovat keskeisessä asemassa toiminta-alueen omassa siviiliorganisaatiossa kuten esimerkiksi kunnissa. He tuntevat tällöin organisaation keskeiset toimijat, ihmiset ja toimintatavat. Kaikkien yhteysupseerien tulisi vähintäänkin yleisellä tasolla tuntea sekä oman joukon että eri viranomaisten roolit normaaliaikana ja valmiutta kohotettaessa. Tällöin yhteysupseeriryhmän sijoittaminen, toiminnan käynnistäminen ja käyttö helpottuvat. Edelleen henkilöstön sijoituksissa pyritään ottamaan huomioon muut erityiset koulutus- ja osaamisvaatimukset. Hyvä yhteysupseeri on sosiaalisesti kyvykäs, hyvä viestijä, joka osaa kirjoittaa ja kommunikoida myös paineen alla tiukoissa tilanteissa. Yhteysupseeriryhmä on myös tärkeä tuki paikallispataljoonan komentajalle. Paikallisjoukon kokoonpanot vaihtelevat toiminta-alueittain tehtävien ja alueiden erityispiirteiden mukaisesti. Tämä koskee myös yhteysupseeriryhmien ja yhteysupseerien määrää.

Yhteysupseereilla on erittäin keskeinen rooli juuri paikallispuolustuksen kokonaisuudessa – he ylläpitävät ja kehittävät sekä puolustusvoimien sisällä että sen ulkopuolisessa siviili- ja viranomaiskentässä toimivia yhteyksiä keskeisiin yhteistyökumppaneihin.

*Lasse Kivinen
Ye-evl., evp.*

ALUETOIMISTO

Päijät-Häme iskee kuin Miljoona Volttia!

Päijät-Hämeen paikallisjoukkojen harjoitustoiminta sai hurjan buustin koronarajoitusten helpotettua ja keväältä peuruntuneiden harjoitusten siirryttyä syksylle.

Syyskuun puolessa välissä Maakuntakomppanian virka-apujoukkue kävi näyttämässä timanttista osaamistaan Hätilän harjoitusalueella järjestetyissä taisteluammunnoissa. Ammunnat olivat osa syksyn paikallispuolustusharjoitusta.

Harjoituksen päätöspäivänä järjestetty joukkueen hyökkäys-ammunta kovin ampumatarvikkein oli harjoituksen ehdoton kohokohta. Osaavat soturimme tuhosivat vihollisen tankit ja lakaisivat jalkaväen tieltään raivoisalla ja tappavan tarkalla tulivoimallaan. Ammunnan johtajien yksiselitteinen palaute oli, että joukkueemme suoritus oli koko harjoituksen paras. Ampumaharjoitus palveli tarkoitustaan ja järjestelyihin sekä ammutoihin oltiin erittäin tyytyväisiä. Eniten kritiikkiä sai päijäthämäläiseen makuun liian vähäinen patruunamäärä.

Syyskaudella järjestettiin myös kolme vapaaehtoista harjoitusta, joissa erityisesti Pataljoonan viesti- ja johtamisjärjestelmäosaamista vietiin eteenpäin isoin harppauksin. Arjen välineet ovat käyneet yhä tutummiksi myös tässä meidän vähemmän arkisessa ympäristössämme. Kiitokset kurssien kouluttajille ja osallistujille.

Maanpuolustuskoulutuksen sotilaallisia valmiuksia palvelevat harjoitukset ovat nyt ja tulevaisuudessa merkittävä koulutuksellinen voimavara. Erityisesti 12.-14.11. järjestetty Tommi Tenhun johtama Marras-Hälvä-harjoitus keräsi hienon osallistujamäärän kursseilleen. Parhaimmillaan harjoituksen vahvuus oli noin 130 reserviläistä. Kurssien tarjonta oli monipuolista ja koulutus erittäin laadukasta. Tämän toteusivat myös arvovaltaiset vieraat, jotka kävivät lauantaina tutustumassa harjoitukseen MPK:n toiminnanjohtaja prikaatinkenraali (evp) Antti Lehtisalon johdolla. Kaiken kaikkiaan Marras-Hälvä tarjosi mm. viestiä, TST-ensiapua, kohteen suojaamista, ammuttoja ja monipuolisesti huollon koulutusta. Uutena järjestelmänä saimme harjoituksen tueksi si-

Kuva: Juha Mustonen

mulaattoriaseet. Simulaattorikurssin osaajat palvelivat muiden kurssien tarpeita järjestämällä simulaattoriasein toteutettuja taistelutilanteita. Tästäkin harjoituksesta suurin kiitos kuuluu vapaaehtoisille toimijoillemme.

Aluetoimistolla tapahtuu henkilövaihdoksia vuoden vaihteessa. Joudumme jättämään haikeat jäähyväiset reserviin siirtyvälle kapteeni Vesa Walldenille. Vesa on viime vuosina toiminut aluetoimiston luottopakkina sijoittajan ja turvallisuusupseerin rooleissa. Vesan tehtävään siirtyy alueupseerin jakkaralta kapteeni Jori Luoma-Nirva. Kierro etenee siten, että alueupseerin tehtäviä alkaa hoitaa nykyinen KH-upseerimme yliluutnantti Timo Matilainen ja Timon tehtävään saamme uuden sotilaan keväällä 2022.

Tätä kirjoittaessani vuoden viimeinen iso voimanponnistus, itsenäisyyspäivän valtakunnallinen paraati, lähestyy. Kiitos jo etukäteen paikallisjoukkojen reserviläisille ja yhteistyökumppaneillemme. Paraati on jo nyt vaatinut valtavan määrän työtä, ja tahti edelleen kiristyy kohden itsenäisyyspäivää. Toivomme, että ehditte kaiken kiireen keskellä myös nauttia hienosta tapahtumasta. On upeaa, että Lahti saa olla valtakunnallisen paraatin näyttämönä pitkän koronatauton jälkeen.

Vuoden vaihte lähenee ja aluetoimiston väki kiittää hienosta toimintavuodesta ja toivottaa Varmistimen lukijoille ja yhteistyökumppaneillemme hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta. Otetaan vuoden vaihteessa hieman happea ja kääritään hihat jälleen vuonna 2022. Tehdään vuodesta 2022 maailman paras maanpuolustusvuosi.

Terveisin VMP-upseeri Kapteeni Eero Virtanen

KOMPPANIAN PÄÄLLIKÖN VAIHDOS

Etyj:n Wienin asiakirjan mukainen tarkastus Suomessa marraskuussa 2021. Kuva: Harri Koponen

Terve.

Kun otin vastaan Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian päällikyyden neljä vuotta sitten, tiesin hyvin ottavani johdettavakseni erittäin kyvykkään, kokeneen ja monipuolisen joukon, mutta tunnistin myös haasteita yksikön suorituskyvyn kehittämisessä. Koska olin kasvanut yhdessä Maakuntakomppanian kanssa sen perustamisesta lähtien, oli minulla myös vahva oma näkemys yksikön sen hetkisestä tilasta ja kuva siitä, miten halusin viedä sitä eteenpäin.

Kun nyt katson taaksepäin kulunutta neljää vuotta, voin todeta monien tuolloin haasteellisten asioiden kehittyneen parempaan suuntaan ja aina läsnä olleiden vahvuuksien korostuneen entisestään. Uuden tehtäväni myötä jätän vuorostani vastuun Maakuntakomppaniasta seuraajalleni, mutta sen jättämää leimaa kannan ylpeydellä jatkossakin, käyttäessäni sitä esimerkkinä reservimme erinomaisesta suorituskyvystä.

Siirtäessäni Maakuntakomppanian johdovastuun Mustosen Juhalle, tiedän yksikön myönteisen kehityksen jatkuvan, ja tiedän, että äärimmäisen kyvykäs ja motivoitunut yksikkö saa arvoisensa päällikön!

-T

Harjoituksessa Hämeen Rykmentissä 2011. Kuva: Jarmo Siira

RES KAPT Juha Mustonen

Varusmiespalvelus 02/03
Hämeen Ratsujääkäripataljoona
Panssari Prikaati SPOL AUK 1
Hamina RUK Kurssi 222 Kärkikomppania
Utin Jääkärirykmentti SPOL JJ-kurssi

Aikaisempia tehtäviä komppaniassa:
KÄKI-Osaston Johtaja
KRHJ Johtaja
Taistelulähetä
KNTJ Yhteysupseeri
KOMP VARAPÄÄL

*Kapulan vaihto.
Kuva: Jenni Paasio*

Haluan kiittää luottamuksesta.

Tommi Tirkkosen siirryttyä uusiin tehtäviin, otan nöyrästi vastaan päällikön tehtävän Päijät-Hämeen Maakuntakomppaniassa.

Komppanian historian viidentenä päällikkönä pyrin täyttämään velvollisuuteni ja jatkamaan edeltäjäni viitoittamalla tiellä, jonka tavoitteena on pitää Päijät-Hämeen Maakuntakomppania paikallispuolustuksen keihäänkärkenä, sekä kehittää ja rakentaa toimintaa entisestään.

Olen ollut etuoikeutettu palvelemaan yksikössämme sen syntymästä asti. Olen saanut kasvaa sen mukana, nähdä sen kehityksen eri vaiheet ja olla mukana sen menestyksessä, murroksessa ja muutoksissa. Ennen kaikkea koen kiitollisuutta monista taistelutovereista, joita komppanian riveistä olen vuosien varrella saanut, ja odotan myös innolla uusia kohtaamisia tulevien tehtävien ja harjoitusten ohessa.

Maanpuolustuksen ydin on tahto. Tahto ja kova työ johtavat menestykseen. Menestyäkseen ja kehittyäkseen paikallispuolustus vaatii yksilöitä, joilta löytyy tahtoa, ja jotka eivät kovaa työtä kaihda. Tiedän kokemuksesta, että meillä on komppania, jossa nämä yksilöt eivät ole harvinaisia. Siksi olen erityisen kiitollinen tehtävästäni ja toivon, että olen luottamukseenne arvoinen.

FinnSniper 2021 – hellettä ja hiekkaa

Mikä: Tarkka-ammuntakisa

Missä: Niinisalossa (yleensä Lohtajalla)

Milloin: 2.–4.7.2021

FinnSniper on toinen vuosittainen Suomessa järjestettävä tarkka-ammuntakilpailu. Kilpailun järjestäjänä toimii Pohjanmaan tarkka-ampujat ry (PohTa). Kilpailun tukijoina toimii Puolustusvoimat ja MPK. Laji on Suomen reserviläisurheiluliiton virallinen kilpailulaji.

Tarkka-ammunta (TA) on ammuntilaji, jossa ammutaan erilaisia maaleja maastossa ja ampumaradalla tunnetuille ja ei-tunnetuille etäisyyksille sekä suoritetaan sotilaalliseen tarkka-ammuntatoimintaan liittyviä tehtäviä.

Vuonna 2020 kilpailua ei järjestetty COVID 19 -tilanteen vuoksi, mutta tänä vuonna kisa järjestettiin. Kilpailuun otettiin mukaan 20 kolmen hengen partiota, joista yksi oli Päijät-Hämeestä kotoisin. Partion muodostaa ampuja, tähyistäjä ja

suojamies. Koronarajoituksista johtuen tänä vuonna mukana ei ollut ulkomaisia partioita.

Vuoden 2021 FinnSniper-kisassa oli 12 rastia, jotka ammuttiin kolmen päivän aikana. Rastit olivat monipuolisia. Osa rasteista keskittyi enemmän ampumataitoon, kun taas osa rasteista sisälsi myös muuta TA-toimintaa, kuten esimerkiksi koordinaattien laatimista, tiedustelua ja suojanikäyttöä. Yhdelläkään rastilla ei ollut annettu ampumaetäisyyksiä, vaan kaikki matkat piti mitata joko optisesti tai laserilla, jonka käyttö oli muutamalla rastilla sallittu.

Esimerkkirasteina rastit 5 ja 6.

Rasti 5

Tehtävä: Viisi vihollista on havaittu liikkuvan metsän reunassa. Oma partio suojaa teidän selustanne tästä suunnasta. Tehtävänne on määrittää teille osoitettavan kohteen koordinaatit ja tuhota vihollinen. Koordinaatit tulee antaa MRGS-muodossa.

Toteutus: Aikaa alkaa, kun etenette tuliasemaan, joka on noin 30 metrin päässä vallin päällä. Tuliasemassa olette vihollisen tähyistuksen alaisena. Alueen tiedusteluun ja koordinaattien määrittelyyn on 15 minuuttia aikaa, jonka jälkeen vihollinen tulee esiin. Aikaa maalien ampumiseen on 5 minuuttia.

Partion suoritus: Partio liikkui vihollisen tähyistykseltä suojassa hiekkavallin päälle tuliasemaan. Tulialueena toimi noin 300 m x 1 000 m suuruinen avoin hiekkakangas.

Yksi partion jäsenistä määritteli tulialueella sijaitsevan yhden kohteen MRGS-koordinaatit tulenjohtoa varten. Muut partion jäsenet tiedustelivat tällä aikaa tulialuetta ja havainnoivat mahdollisia viholliskohteita ja etäisyyksiä kohteisiin tulitoimintaa varten. Kohteen koordinaattien määrittelyyn sai käyttää laser-etäisyysmittaria, GPS:ää ja käsisuuntakehää. Tulitoimintaa varten oli annettu aikaa 5 minuuttia, jonka aikana tuhottavat kohteet tuli tunnistaa, tehdä etäisyys ja tuuliarvio ja tuhota kohteet. Kohteina toimivat 5 jastermaalilaitetta.

Tehtävästä sai täydet pisteet, jos onnistui tuhoamaan kaikki maalit ensimmäisellä laukauksella ja onnistui määrittämään tulenjohtolle koordinaatit 10 metrin tarkkuudella.

Ongelmia rastin suoritukseen toi se, että tuuli vaihteli rastilla aika paljon, ja kun aurinko lämmitti hiekkakangasta, aihe-

utti se todella voimakasta lämpöväreilyä, mikä puolestaan haittaisi kohteen koon mittaamista ja määrittämistä tarkasti. Auringon paistaessa tietyistä kulmasta oli haastavaa löytää jasterit muodostuvien varjojen takia. Samaa haastetta esiintyi päiväaikaan muillakin rasteilla.

Rasti 6

Tehtävä: Partionne on pikaisesti määrätty tukemaan kompanian hyökkäystä ja tähystämään aluetta, mistä vihollinen saattaa yrittää koukata selustaan. Pääjoukot ovat jo liikkeellä, ja partionne on myöhässä – nyt on kiire.

Toteutus: Aikaa liikkeellelähtöön on 2 minuuttia rastikuvausten aloituksesta. Partio aloittaa tornin juurelta. Käskestä partiolla on 4 minuuttia aikaa edetä tornin ylätasanteelle ja tuhota lähimaastossa nukkuvaa vihollisen partio yhteislaukauksella.

Mikäli lähistöllä havaitaan muita vihollisia, nämä on tuhottava välittömästi. Partio tuhoaa myös muun tähystyssektorilla näkyvän vihollisen. Maalit voivat olla paperimaaleja ja/tai jaster-maalilaitteita. Rastin suoritukseen on aikaa max 15 minuuttia.

Suoritus: Sekuntikello lähti käyntiin, kun rastin henkilökunta aloitti rastikuvauksen. Kuluvaan 2 minuuttia aikana piti kuunnella rastikuvaus ja tehdä oma suunnitelma rastin suorituksesta. Kun 2 minuuttia oli kulunut, oli 4 minuuttia aikaa juosta noin 35 metriä korkeaan torniin, ottaa sieltä paikat, tähystää ja etsiä ensimmäinen vihollisen nukkuvaa partio. Sen jälkeen tuhottiin vihollispartio yhteislaukauksella, minkä jälkeen aloitettiin maaston tiedustelu/tähystys.

Rastilla sai käyttää laseria apuna. Jasterit olivat etäisyydeltään 10–800 metriä tornista katsottuna. Suojamies hoiti alle 200 metrin päässä olevat jasterit ja ampuja siitä eteenpäin olevat. Tähystäjä tähysti maastoa koko suorituksen ajan ja antoi ampujalle ohjeita.

Täydet pisteet rastista sai, jos yhteislaukaus lähti 1 sekunnin sisällä, kaikki jasterit kaatuivat ensimmäisellä laukauksella ja pysyttiin annetuissa aikarajoissa.

Ongelmia rastin suoritukseen aiheutti se, että partio saapui tälle rastille suoraan rankalta evakuoitirastilta, jonka jälkeen ei ollut minkäänlaista palautumisaikaa – ei edes juomataukoa. Tornin rappusten juoksu helteessä oli koitua kohtalokkaaksi: ylhäälle päästyä partion pumput hakkasivat niin lujaa, etteivät tähtäinten retikkelit pysyneet paikoillaan, minkä vuoksi partion oli pakko vetää happea hetki ennen ampumasuoritusta.

Rasti oli ainoa kisarasti, jossa olisi pitänyt ottaa huomioon maastokulma, mutta puolikuollut partio ei tätä tajunnut. Ensimmäiset laukaukset menivät tästä syystä ohi, kunnes lamppu syttyi ja maastokulma otettiin seuraavissa laskelmissa huomioon. Tämän jälkeen jasterit kaatuivat ongelmitta.

Kisakokemus oli kaiken kaikkiaan erittäin positiivinen. Kisaa voi suositella kaikille, ei vain TA-harrastajille, jotka haluavat harjoittaa jalkaväkitaistelijan laajaa osaamista. Kisassa tarvitsee ampumataidon (ja kaluston) lisäksi hyvät EA-taidot, kartan- ja koordinaattienlukutaidon, ryhmässä toimimisen taidon ja maastonkäyttötaidon sekä kykyä soveltaa kaikkea edellä mainittua tilanteen mukaan.

Näillä eväillä kisassa pärjää pitkälle, vaikkakin kisat ovat aina yksilöitä ja niissä tulee yllätyksiä, mutta yllätyksistä oppii. Ennen kaikkea kisat ovat koulutustapahtumia, jotka antavat aidon kuvan omasta osaamisesta. Epäonnistumisista otetaan opiksi ja mennään eteenpäin.

Kisaviikonloppu osui helleaikaan, mikä lisäsi kisan fyysistä rankkuutta. Vettä kului lähes kuusi litraa päivässä per henkilö – ja päivän jälkeen tunsikin tehneensä jotain, varsinkin kun Niinisalon hiekka löysi tiensä kaikkialle, myös seuraavaan viikkoon.

Kisaan osallistuneen partion haastattelun pohjalta kirjoittanut Hanna Hohtari.

Kuvat: Rölli 1 ja 2

Toiminnallisen ammunnan harrastajan kivääri

Moni ammutaharrastusta ja erityisesti sovellettua reserviläisammuntaa aloittava pohtii millä kiväärillä harrastuksessa pääsee alkuun. Kaluston valikoimisessa on useita vaikuttimia, esimerkiksi budjetti, menestyvien kilpa-ampujien kalusto, halu treenata jakokalustoa vastaavilla aseilla ja varusteilla, omat positiiviset kokemukset jostain tietystä asetyypistä tai vaikka elokuvat.

Yksiselitteisen vastauksen antaminen siitä, mikä on yksittäiselle harrastajalle paras kivääri, on mahdotonta kenenkään muun antaa, mutta avaan kirjoituksessa omia kokemuksia-ni aiheesta.

Olen harrastanut ammuntaa vuodesta 1994 alkaen. Olen kokeillut useita eri ampumalajeja, mutta omimmaksi olen kokenut erilaiset toiminnalliset ampumalajit, joista suosikkini on kotimainen sovellettu reserviläisammunta (SRA).

2000-luvun alussa suosituin kivääri SRA-kilpailuissa oli vielä varsin alkuperäisessä kuosissa oleva AK-47-pohjainen reserviläiskivääri. 2000-luvun kuluessa suosituimmaksi valinnaksi on tullut erilaiset käyttäjän omiin tarpeisiin muokatut AR15-kiväärit. 2019 aselain muutoksen yhteydessä kiväärin minimimitta putosi 840 mm:stä 600 mm:n. Tämä alkoi varsin nopeasti näkyä myös SRA-kilpailuissa, ja monet suosivatkin nykyään varsin lyhyitä kiväärikarbiineita.

Aloitin SRA:n kiväärinä CZH2003 Sport, eli VZ58:n puoliau-tomaattiversio. Kisakivääri on vaihtunut sen jälkeen useita kertoja kilpailukykyisempiin ja välillä vähemmän kilpailukykyisiin, mutta muuten mukavampiin välineisiin. Olen ampu-nut kilpaa lajiin varta vasten rakennetuilla kilpa-aseilla ja pe-rus ”hinnat alkaen” -välineillä, ja nykyään kalusto vaihtelee toisinaan kisojen välillä ihan fiiliksen mukaan.

Laki määrää, että voidakseen hankkia SRA-käyttöön sopi-
van yli 10 patruunan lippaalla varustetun itselataavan ”eri-
tyisen vaarallisen” pitkän ampuma-aseen, pitää hakijalla ol-
la aseelle hyväksyttävä käyttötarkoitus, paikka, jossa harras-
taa, yli vuoden aktiivinen harrastustausta kiväärillä, yli vuo-
den jatkunut jäsenyys ampumaseurassa ja voimassa oleva
vakuutus. Hyväksyttävä käyttötarkoitus on laji, jossa kyseis-
tä kivääriä tarvitaan, esimerkiksi SRA. Paikka, jossa harras-
taa, tarkoittaa ampumarataa, jonne luvanhakijalla on pää-
sy. Esimerkiksi jäsenyys HAUK Ry:ssä ja pääsy Hälvälän am-
pumaradoille. Yli vuoden jatkuneesta harrastamisesta pitää
todistukseksi poliisille toimittaa ampuma-asekouluttajan
todistus. AKK kirjoittaa määrämuotoisen todistuksen, jossa
mainitaan, kuinka monta harrastuskertaa hakijalla on kulu-
neen 12 kk aikana kiväärillä ollut. Minimivaatimus on 5 ker-
taa. Yli vuoden jäsenyys ampumaseurassa voidaan osoittaa
mm. seuran, kuten Varmistin Ry:n nimenkirjoitusoikeutetun

henkilön allekirjoittamalla todistuksella. Vakuutukseksi kel-
paa Suomen ampumaliiton kilpailulisenssi tai Resul:n alais-
ten RES, RUL tai MPKL:n toimintaturva.

AR

Mikäli aloittavalla harrastajalla on vahva kilpailuvietti ja ki-
soissa pärjääminen on ykkösprioriteetti, niin hyvällä kisa-
kalustolla kehittyminen on nopeampaa myös aloittelijalle.
Oma näkemyseni on, että ainut järkevä kivääri tällaiselle
harrastajalle on laadukas AR-15-kivääri, joka on optimoitu
kyseiseen lajiin ja haluttuun sarjaan. Valmiita AR-15-kisaki-
vääreitä saa muun muassa kotimaiselta Uronen Precisionil-
ta, amerikkalaiselta JP Enterpriceltä, virolaiselta Nord Arm-
silta tai italialaiselta Armi Dallera Customilta. Toinen vaihto-
ehto on muokata jotain laadukasta aihiota haluamukseen.
AR-15 on ”aikuisten Lego-sarja”, jota voi muokata mieleisek-
seen palikkaa vaihtamalla, ja sitä voi viritellä jatkuvasti omi-
en mieltymysten mukaan. Erään pitkän linjan harrastajan sa-
noin: ”AR-15 ei ole tarpeeksi viritetty, jos se toimii. Jos se ei
toimi, sitä on viritetty liikaa.”

Mielestäni olennaisimmat asiat kilpailukykyisessä AR-15-ki-
vääriässä ovat:

- Toimintavarmuus
- Laadukas piippu
- Hyvä laukaisukoneisto
- Hyvä suujarru
- Kunnolliset tähtäimet
- Riittävän pitkä, käteen sopiva, piipun vapaan värähtelyn mahdollistava etukädensija

Muita vähemmän olennaisia, mutta ammuntaa helpottavia
tekijöitä:

- Säädettyvä kaasujärjestelmä
- Liikkuvien osien keventäminen

WWW.ASEJAOSA.FI

Laadukas piippu on olennainen, koska huonoa tarkkuutta ei voi kompensoida. Optimaalista on, että osunta laadukkaalla patruunalla on mielellä alle 1MOA eli alle 30 mm 100 m matkalta. Tällöin ampuja voi olla varma, että ase osuu sinne, mihin tähtäin laukauksen lähtiessä näytti, vaikka ammutaisiin pieneen maaliin pidemmältäkin matkalta. Esim. Uronen Precision antaa kivääreilleen 0,5MOA tarkkuustakuun.

Hyvä laukaisu vähentää laukaisuvirheen vaikutusta osunnassa ja nopeuttaa peräkkäisten laukauksien ampumista. Laukaisun tulisi olla kuin katkeava lasipuikko. Se, onko laukaisu etuvedollinen vai etuvedoton, on täysin makuasia. Omaan makuun ovat etuvedottomat, noin 1 kg laukaisuvastuksella olevat koneistot. Osa koneistoista vaatii enemmän säätöä asennuksessa ja käytössä, ja osa on modulaarisia "drop in"-osia. Parhaita kokeilemiani koneistoja ovat mm AMERICAN TRIGGER CORPORATION AR-15 AR GOLD TRIGGER ja Uronen

Precision Modular trigger group, mutta myös huomattavasti edullisimmilla koneistoilla, kuten JP, Jard tai Nord Armsin koneistot, saa hyvinkin miellyttävän laukaisun.

Suujarru on erittäin tärkeä osa kilpakivääriä. Ilman suujarrua piipusta purkautuva paine purkautuu suoraan eteenpäin ja aiheuttaa aseeseen liikumista taaksepäin sekä piipun nousua. Suujarrulla painetta ohjataan haluttuihin suuntiin ja voidaan vähentää olkapäähän kohdistuvaa rekyyliä sekä piipun nousua. Tehokkaat suujarrut lisäävät painevaikutusta aseeseen sivuille ja lisäävät laukausmelua, eivätkä sovelu rivissä ampumiseen, mutta tämä ei haittaa yksilölajissa. Oman kokemuksen mukaan hyviä suujarruja kilpailukäyttöön saa useilta valmistajilta, mutta kompin optimaalinen sopivuus on hyvin ampuja- ja asekohtaista. Toisessa aseessa erittäin tehokas, hyvin toimiva suujarru saattaa toises-

sa aseessa painaa häiritsevästi piippua jommallekummalle sivulle tai vaikka alaspäin. Harjoituksissa, joissa ammutaan rinnakkain, käytän omista kivääreissä suujarrun päälle asennettavaa äänenvaimenninta, joka heikentää suujarrun rekyylinvaimennusta, mutta suuntaa paineen eteenpäin ja vähentää suupamausta.

Sopivan mittaisella etukädensijalla kivääristä saa riittävän pitkän otteen, jolloin kiväärin siirtäminen maalista seuraavaan on vakaampaa. Kädensijan sopiva halkaisija on ampujasta kiinni. Itse pidän noin 42 mm tuubista, mutta tämä on ampujakohaista. Hyvä free float handguard mahdollistaa piipun vapaan värähtelyn, eikä osumapiste muutu, vaikka etukädensijaa nojattaisiin rakenteisiin. Etukädensijoissa on erilaisia lisävarusteiden kiinnittämisen mahdollistavia ratkaisuja. Nykyään suosituimmaksi tuntuu nousseen M-Lok-kiinnitys, johon löytyy erilaisia valokiinnikkeitä, vertikaalihakvoja yms.

Riippumatta siitä, ammutaanko aseella vakio- vai avoimesa luokassa, pitää kilpailukiväärissä olla hyvät tähtäimet. Vakioluokkaan omasta mielestäni parhaiten käy etutähtäimenä tunnelloitu 1-1,5 mm jyvä. Esim. Anschutzin valmistama tunneli ja sopiva aperatuuri. Takatähtäin voi olla perus kantokahva, kahdella eri kokoisella diopterireiällä tai kisakäyttöön valmistettu, säädettävä takadiopteri. Toiminnallisessa ammunassa tarkkuusvaatimus on kuitenkin pienempi kuin palvelusammunta 1:ssä, jossa mitalit jaetaan usein napojen määrän perusteella, kaikkien mitalistien ammuttua 100 pistettä. Avoimessa luokassa 1x suurennoksiset variaabelikiikaritähtäimet ovat syrjäyttäneet punapistetähtäimet lähes kaikkien huippuampujien kisakivääreissä. Laadukkaita kiikareita avoimeen luokkaan ovat mm. Swarovski z6i ja z8i 1-6/1-8 -suurennoksella, Kahles K16i 1-6 -suurennoksella ja monet muut vastaavat kiikaritähtäimet. Kiikaritähtäimen lisäksi moni käyttää aputähtäimenä pientä punapistettä lähitauluja varten. Mikäli kilpailuissa ammutaan vain lyhyille, alle 50 m etäisyyksille, punapiste on hyvä ratkaisu myös päätähtäimeksi.

Kun aseiden ylikaausisuutta lähdetään vähentämään kuristamalla kaasuja, saadaan liikkuvien osien nopeutta hidastettua, ja kun massaa vähennetään, saadaan rekyyliä vähen-

nettyä. Tämä on kuitenkin tarkkaa puuhaa, koska tämä heikentää aseiden toimintavarmuutta. Helteisenä kesäpäivänä hilkulle säädetty kivääri ei takuulla toimi, kun elohopea painuu pakkasen puolelle, tai jos säädössä on käytetty hieman tehokkaampaa patruunaa, ei ase jaksa ladata hieman matalapaneisemmalla patruunalla. Nämä kun tiedostaa, saadaan massan ja kaasun optimoinnilla kuitenkin suoritusajasta jokunen sekunnin kymmenys pois.

RK

Aseen valintaperusteen ollessa jokin muu kuin kilpailumestyksen maksimoiminen, on sopivan harrastusvälineen suositteleminen haastavampaa. Moni haluaa harjoitella ja kokelustoa vastaavalla harrastusvälineellä. Kotimaisen rynnäkkökiväärin puoliautomaattisia reserviläiskivääri-versioita ei ole valmistettu 1997 vuoden jälkeen. Käytettyjä Sako 92- ja RK62s-kivääreitä kiertää kuitenkin käytettyjen kiväärien markkinoilla, mutta kymmeniä vuosia vanhoista käytetyistä aseista joutuu maksamaan huomattavasti kovemman hinnan kuin mitä ne maksoivat uutena. Mikäli budjetti riittää, kotimaiset Valmetit ja Sakot ovat laadukkaita ja tarkkoja aseita. Puolustusvoimien kiväärien modernisointiprojekti on lisännyt kiinnostusta myös reserviläisten omien kiväärien modernisointiin. Radoille on ilmestynyt useita säädettävällä perällä ja optikan kiinnitysmahdollisuudella päivitettyjä Sako 92:siä ja RK62s:siä. Käytettyjen RK:n puoliautomaattiversioiden hinnat alkavat noin 2000 €:sta.

AK

Monesti harrastajat päätyvät hankkimaan jonkin muun AK-47-pohjaisen puoliautomaattikiväärin, jonka hallintalaitteet ovat samalla paikalla kuin kotimaisessa rynnäkkökiväärissä. Itse pidän itseäni enemmän AK- kuin AR-miehenä ja ymmärrän ihmisten halun harrastaa AK-pohjaisella kalustolla, mutta en ole havainnut, että AK-pohjaisella kiväärillä harjoittelu tukisi RK:n käyttöä huomattavasti paremmin kuin AR-pohjaisella aseella harjoittelu. Varmistimen ja lippaan vapauttimen poikkeava sijainti tai lataamisen erilaisuus eivät kokonaisuudessa kuitenkaan ole niin merkittäviä asioita, ettei AR-pohjaisella aseella harjoittelu tukisi rynnäkkökiväärillä ampumista samalla tavalla kuin AK:lla harjoittelu. AK:lla harjoittelu ja kilpaileminen on kuitenkin mielestäni hauskeempaa kuin AR-pohjaisilla aseilla, vaikka sillä antaa kilpailullista etua AR15-kuskeille. Mielestäni paras syy hankkia harrastusvälineeksi AK on se, että haluaa harrastaa AK:lla!

SRA:ssa on myös useissa kisoissa AK-pohjaisille aseille tarjottu 762-sarja, jossa voi AK:lla kilpailla vastaavalla kalustolla ampuvia vastaan.

AK-pohjaisia reserviläiskivääreitä on markkinoilla useita. Hyviä tunnettuja merkkejä ovat mm. venäläinen Saiga ja bulgarialainen Arsenal. Kalasnikovissa pätevät samat lainalaisuudet hyvään ammuttavuuteen, kuin AR15-pohjaisissa kivääreissä. Parempi laukaisu ja ergonomia sekä rekyylin vähentäminen helpottavat ammuttaa myös AK:lla. Aseisiin on nykyään saatavana runsaasti lisävarusteita. AK-pohjaisesta

kivääristä saa rakennettua esim. armeijan RK62M-versioita vastaavia kokonaisuuksia mm. kotimaisen Valman Oy:n tuotteilla. Markkinoilta löytyy myös valmiiksi rakennettuja AK:ta. Hinnat uusissa AK47-tyyppisissä kivääreissä alkavat noin tuhannesta eurosta ja käytettyjä alkaa saada viidestä-sadasta eurosta ylöspäin.

Kuva: A. Aarnio / Valman

HK, SIG, KAR etc.

Markkinoilta löytyy AK- ja AR-pohjaisten aseiden lisäksi myös suuri joukko muita asekonstruktioita. AK on suunniteltu 40-luvulla ja AR 60-luvulla, joten kumpikaan ei edusta kovin uutta asesuunnittelua. Uusissa sotilas- ja viranomaiskivääreissä on lähes kaikissa AR-tyyppinen käyttöliittymä, mutta suoran kaasutoimisuuden sijaan ne ovat kaasumäntätoimisia.

Monen maan viranomaiset ja armeijat, mukaan lukien Suomen poliisi, käyttävät Hekler & Koch:n G36- tai HK416-kivääriä. Molemmista kivääreistä on saatavana myös reserviläiskäyttöön sopivat puoliautomaattiversiot, jotka sopivat SRA-käyttöön.

Sig Sauer valmistaa vastaavalla toimintaperiaatteella MCX Virtus -kivääriä ja Barretilla on muun muassa kaasumäntätoiminen REC7-malli.

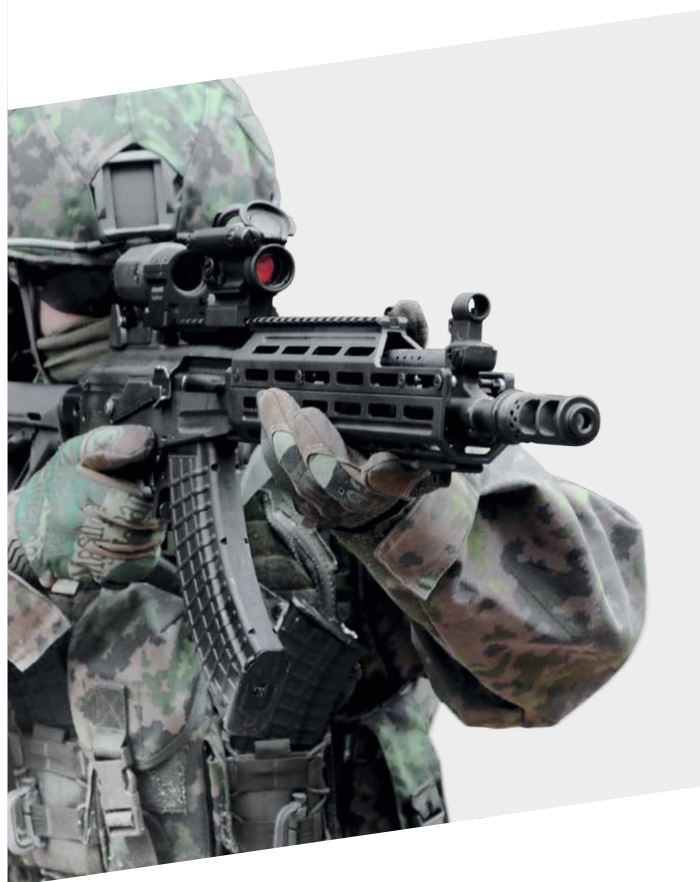
Uusi mielenkiintoinen vaihtoehto on kotimainen Ensio Firearmsin KAR-kivääri, jossa käyttäjä voi helposti vaihtaa asekaliperiä .223Rem ja .308 Win välillä. Ase on suunniteltu ja valmistettu Suomessa, ja siitä on saatavana itselataavaa kertatulta ampuva versio reserviläiskäyttöön sekä sarjatuliversio viranomaisille. Aseen suositushinta on 3799 € ja kaliiperin vaihtosarjan 1599 €.

Jos päätyy valtavirrasta poikkeavaan aseeseen, kannattaa varmistaa takuun toimivuus ja varasosien saanti, varsinkin jos kyse on ainoastaan kivääristä. Kisojen ja harjoitusten väliin jättäminen, koska kivääri on maahantuoja odottamassa varaosia, on erittäin harmillista.

Teksti ja kuvat: Pirkka Mellanen

WEAPON MODERNIZATION SYSTEM
FOR SHOOTERS BY SHOOTERS

AK2.0

Verkkokauppa:
www.AKupgrade.com

Proudly made in Finland
by Valman Ltd

@ valman_ltd

Ensimmäistä tarkka-ammunta asetta hankkimassa

Kivääri

TA-aseisiin saa sijoitettua rahaa loputtomasti, mutta miltei samaan lopputulokseen voi onneksi päästä myös hyvin koh- tuullisellakin budjetilla. Ensimmäiseksi aseeksi pääsääntöi- sesti riittää asekaapista löytyvä hirvikivääri. Nykyaikaiset ja laadukkaat .308 kaliiberin metsästyskiväärit ovat erittäin tarkkoja, ja täyttävät tarkka-ampujan tarpeet harrastuksen ensimmäisiksi vuosiksi. Esimerkiksi tavallisesta Sakon tai Ti- kan metsästyskivääristä löytyy suorituskyyä pitkään, en- nen kuin omat taidot ylittävät aseella saavutettavan parhaan tarkkuuden.

Jos tarvetta hankinnoille on, ensimmäisenä on päätettävä kaliiberi. Suosituimpia kaliibereita ovat .308 Win, 6.5 Creed- moor, 260rem ja .338 Lapua Magnum. Näistä kaikille tuttu .308 Win on hyvä yleiskaliiberi ja soveltuu hyvin moneen käyttötarkoitukseen. Patruunat ovat edullisia ja niiden saa- tavuus on hyvä. Suorituskyyä riittää pääsääntöisesti hyvin tarkka-ammuntaan, mutta pitkällä (n. +700 m) matkoilla tuu- liherkkyys ja kaareva lentorata aiheuttaa haasteita. Nopeas- ti yleistyneet kaliiberit 6.5 Creedmoor ja 260rem tarjoavat parempaa kantamaa ja osumatarkkuutta pitkille matkoille ja patruunoiden saatavuus sekä hinta ovat kehittyneet positiiv- viseen suuntaan. Useita kiväärimalleja on nykyään saatavil- la kyseisissä kaliibereissa. Todellista suorituskyyä tarjoaa puolustusvoimienkin käyttämä .338 Lapua Magnum. Kysei- selle kaliiberille on kuitenkin saatavilla rajoitetummin koh- tuuhintaisia laadukkaita aseita, ja patruunat maksavat kau- pasta ostettuna seitsemän euroa kappale, joten harrastuk- sen aloitukseen kaliiberi siksi harvemmin valikoituu.

Periaatteessa aseeksi käy mikä tahansa pulttilukkoinen ki- vääri, DMR-tyyppinen itselataava kertatulikin soveltuu hy- vin. Paksupiippuinen kivääri on yleensä ohutpiippuista tar- kempi. Paksu piippu myös kuumenee hitaammin, joka vä- hentää näkyvyyttä häiritsevää lämpöväreilyä. Pitkällä piipul- la on varsinkin itseladattuja patruunoita käytettäessä mah- dollisuus saavuttaa korkeampi lähtönopeus ja sitä kautta suurempi lentorata. Esimerkiksi erittäin suosittu ja suori- tuskyyinen Tikka T3X TAC A1 on varustettu 24" pitkällä pii- pulla.

Optiikka

Vaikka aloittelevan tarkka-ampujan kaapista löytyisikin val- miiksi lajiin soveltuva ase, on tavallinen metsästyskäyttöön tarkoitettu kiikaritähän yleensä TA-harrastukseen sopima- ton. Sopiva kiikaritähän on tarkka-ammunnassa välttämät- tön väline, josta tinkiminen pilaa helposti orastavan innos- tuksen.

Ensimmäisen polttotason ristikko (FFP) on lajissa miltei vält- tämätön, jotta ristikon mittasuhteet eivät muutu suurennos- ta vaihdettaessa. Tämä mahdollistaa kohteen etäisyyden ar- vioinnin, kun sen leveys tai korkeus tunnetaan.

Toinen käytännössä vaadittava ominaisuus on Mrad-säätöi- set koro- ja tuulitornit. Näiden avulla voidaan helposti korja- ta sivutuuli- sekä korkopoikkeama. Ehdottomasti käyttökel- poisin on 0.1Mrad-säätöinen torni, jolloin yksi "napsu" siir- tää osumapistettä 1 cm sadan metrin matkalla. Tähtäinristi- kon tulee olla myös Mrad-asteikolla varustettu.

Suurennusalue on useimmissa tarkka-ammuntaan tarkoi- tetuissa kiikaritähäimissä noin 5-25, joka on osoittautunut monikäyttöisimmäksi alueeksi. Pienemmälläkin, noin 3-12 suurennuksella voi pärjätä, mutta erityisesti kohteiden tun- nistaminen kaukaa on haastavampaa. Itselleen sopivin suu- rennus on makukysymys, moni 5-25 suurennuksen omaa- van tähtäimen omistaja käyttää varsinaisessa ampumisessa noin 15 suurennosta ja 25 suurennosta kohteen tunnistuk- sessa. Valaistu ristikko on ehdoton ominaisuus, jos asetta on tarkoitus käyttää hämärässä. Valopiste on monesti ehdoton myös kyttäysmetsästyksessä, johon TA-kiväärit sopivat erin- omaisesti. Esimerkkinä suositusta ja hyvän hinta-/laatusuh- teen omaavasta kiikaritähäimestä voidaan mainita Vortex Viper PST Gen II 5-25x50.

Kiikaritähäimen jalkojen tulee olla tukevat ja niiden kiinnit- tämisessä on hyvä käyttää lisäksi ruuvilukitetta. Jos haluja on ampua yli kilometrin matkoille, tulisi jaloissa olla 10-20 MIL kallistusta, etteivät kiikaritähäimen napsut lopu kesken. Oiva lisävaruste on myös jalkoihin integroitu tai kiinnitetty pieni vesivaaka, jonka avulla voi varmistaa, ettei ase ole kal- listettuna ammuttaessa. Aseen kallistus aiheuttaa sivusuun- taista poikkeamaa varsinkin pitkille matkoille ammuttaessa. Loistava esimerkki laadukkaasta kiikarinjalasta on ruotsalai- nen Spuhr. Toki edullisemmatkin laatujaat kuten Optilockit ajavat yleensä asiansa.

Muuta hyödyllistä, muttei pakollista

Bipodit eli etujalat auttavat ampuma-asennon vakauttamis- ta makuulta ammuttaessa ja sellaiset löytyvätkin lähes kaik- kien tarkka-ampujien aseista. Toinen erittäin hyvä varuste on äänenvaimennin. Äänenvaimennin pienentää ase- en re- kyyliä, helpottaa tähtäjästä työskentelyä ja vähentää lauka- uksesta pöllähtävän hiekkapölyn määrää. Lisäksi ase- en pe- rän alle voi hankkia pienen peräpussin tai säädettävän mo- nopodin, joiden avulla ampuma-asennosta saadaan entis- tä vakaampi. Jossain vaiheessa myös patruunoiden itselata- us tulee ajankohtaiseksi, mutta harrastusta ei kannata aloit- taa sillä.

Ja lopuksi; päijäthämäläisten on- neksi sopiva harjoittelupaikka on harvinaisen lähellä. Heinolan am- pumaradalla on turvallinen 500 metrin rata, jollaisia Suomessa harvoin on tarjolla!

Teksti ja kuva: Heikki Kultanen

Varmistin ry kuuluu nyt hengenpelastajien joukkoon

VeriRyhmän nimi on Varmistin ry.

Näin luovutatte verta:

1. Uusien ja taukoa pitäneiden verenluovuttajien kannattaa aloittaa tekemällä ensiluovuttajan testi. Lisätietoja luovutus-edellytyksistä saa maksuttomasta infopuhelimesta p. 0800 0 5801 (arkisin klo 8–17) tai Veripalvelun verkkosivuilta.
2. Varatkaa jokaiselle aika verenluovutukseen.
3. Täyttäkää terveyskysely etukäteen (aikaisintaan edeltävänä päivänä).
4. Ojentakaa kädet. Viralliset, kuvalliset henkilötodistukset mukaan!
5. Jakakaa somessa! Merkitse julkaisuihin @veripalvelu ja #veriryhmä

Tärkeää:

Kertokaa hoitajan haastattelussa VeriRyhmän nimen, niin liitytte sen jäseneksi. Liittymisen jälkeen kaikki tulevat käynnit kerryttävät automaattisesti ryhmän luovutussaldoa.

Tällä hetkellä luovuttamaan voi tulla ensisijaisesti ajanvarauksella. Ajan voi varata www.veripalvelu.fi/ajanvaraus. Terveyskyselyn voi täyttää etukäteen osoitteessa www.terveyskysely.fi

TUE TOIMINTAA – OSTA VARMISTIMEN TUOTTEITA

Nimilappu Suomen lipulla ja veriryhmätiedolla, 5 kpl 30,00 € tai nimilappu sukunimitiedolla, 5 kpl 25,00 €

Viisi kappaletta velcro-taustaisia, brodeerattuja nimilappuja. Nimilapun koko on 20 mm x 120 mm, eli se sopii suoraan esim. Puolustusvoimien vaatteiden nimilappupaikkaan.

Varmistin tunnus hihamerkki 10,00 €

Varmistimen tunnus hihamerkinä. Velcrotausta (koukku-puoli), muotoonleikattu. Mitat 55 mm x 45 mm. Vihreä tausta ja musta kuvio tai valkoinen tausta ja sininen kuvio.

Emalimuki Varmistin-logolla 20,00 €

Perinteinen, kenttäkelpoinen emalimuki. Väritään tummansininen, kyljessä hillitty Varmistin-logo laserkai-verrettuna.

RK62 tekninen T-paita 25,00 €

Oliivinvihreä T-paita, tekninen neulos 100 % polyesteria. Etupuoella mustalla ja kolmella harmaan sävyllä silkkipainettu RK-aihe ja Varmistin-logo. Silkkipaino tehty Suomessa. Koot S-XXL.

Varmistimen verkkokauppa löytyy osoitteesta

<https://holvi.com/shop/varmistin>

Varmistin-yhdistyksen säännöt löytyvät verkosta, varmistin.fi. Voit varmistua, että tukesi käytetään oikeaan tarkoitukseen. Lisätietoja toteutuneesta varojen käytöstä ja suunnitelmista antaa yhdistyksen puheenjohtaja Timo Wallenius, timo.wallenius@varmistin.fi.

Varmistin ry. - www.varmistin.fi - jasenasiat@varmistin.fi

Paikallispuolustusharjoituksen taisteluammunnat

Maanantaina 6.9. PHKMAAK Vaj kokoontui alkuviikon kestävää PaPu-harjoitusta varten. Kyseessä oli tällä kertaa ampuharjoitus, joten tiedossa ei ollut raskain mahdollinen viikonavaus. Aurinkoinen syyspäivä ja retkikeittimessä poriseva kahvi nostattivat tunnelmaa entisestään. Joukon saavuttua paikalle harjoitus aloiteltiin tuttuun tapaan kertamalla varomääräykset ja muut harjoitusturvallisuuteen liittyvät asiat.

Hetkeä myöhemmin joukkue oli varustettuna autojen kyydissä matkalla kohti Hätilää. Marssi taittui mukavasti, sillä matka oli jo tuttu. Tällä kertaa majoitteet pystytettiin Kekurin kentälle, joka tarjosi omat haasteensa kivikkoisella aukeallaan. Onneksi kentällä oli puualustoja, joten pienen palapelipähkinän ratkaisemisen jälkeen ryhmät saivat majoitteet pystytettyä ja huollon aloitettua. Maanantai-iltana ei ollut tiedossa mitään ohjelmaa, vaan ilta vietettiin rennoissa tunnelmissa. Seuraavien päivien harjoitteet edellyttivät, että kaikki olisivat täydessä iskussa.

Kuudelta oli herätys, sitten aamupuuro, repun pakkaus ja siirtyminen ampumaradalle. Ammunnat aloitettiin tietenkin kohdistamalla RK:t. Kohdistusammunnat sujuivat vaihtelevasti, mutta viimeinen sarja tuotti jo useita hymyjä, kun aseet alkoivat viimein olla kohdillaan harjoitusammuntoja varten. Lounaan jälkeen tiedossa olikin jo aktiivisempaa tekemistä kulunvalvontapaikka-ammuntojen merkeissä.

Harjoituspaikalla ammunnat käytiin ensin ammunnanjohtajan toimesta läpi, ja sitten ammunnan kulku vielä harjoiteltiin ryhmä kerrallaan. Kovassa vedossa maaleina oli jasterpeltejä, minkä vuoksi harjoitukseen oli eläydyttävä sekä keskittyttävä entistä tarkemmin. KVP-ammunnat sujuivat oman ryhmäni osalta hyvin, ja palaute antoi aina jokaiselle taistelijalle kokonaisvaltaisemman kuvan taistelun tapahtumista.

Ammuntojen jälkeen saimme joukkuepalautteen, jossa todettiin tekemisen olleen asiallista myös joukkueetasolla. Lopupalautteen jälkeen siirryimme takaisin majoitukseen, ja

ilta kului huoltaen sekä kuulumisia vaihdellen, ja saunakin täyttyi saunojista pitkän päivän jälkeen.

Kuudelta taas herätys, aamupuuro, teltat nippuun ja siirtyminen joukkueen taisteluammuntapaikalle. Seuraava harjoitus oli tärkeä kaikille kuluneen vuoden aikaisempiin harjoituskokonaisuuksiin osallistuneille taistelijoille. Läpikäynti- ja harjoitusvaiheessa ei ollut sijaa vitseille, sillä kyseessä oli pitkä ja monivaiheinen taistelutehtävä. Jokainen taistelija selvästi suunnitteli omaa tekemistään, oman roolinsa silmin. Vaiheiden edetessä taistelu alkoi hahmottua kaikille, ja tavoite tuli vastaan jo pienen hyökkäyksen jälkeen. Se ei kuitenkaan vielä riittänyt, vaan horisontissa näkyi jo seuraava uhka: vihollisen vastahyökkäys. Tämä saatiin kuitenkin torjuttua omalla hyökkäyksellä haltuun otetulta tasalta, ja tilanne ilmoitettiin päättyneeksi. Joukko siirtyi takaisin aloituspaikalle – oli kovan harjoitteen aika.

Joukkue valmistautui tehtävään aloituspaikalla, ja mm. savuheitettä käyttävät taistelijat valmistelivat ne asianmukaisesti kantokuntoon. Viimeiset tsekkaukset, ja sitten ammunnanjohtaja antoi luvan toimia. Joukko lähti varmoin askelin

liikkeelle, ja ryhmänjohtajat aloittivat tekemisensä. Oli hienoa seurata joukkueen toimintaa aivan toiselta laidalta, kun ryhmät hakeutuivat omille paikoilleen partio kerrallaan. Ensimmäiset laukaukset kajahtivat, ja vihollisen panssarilakanakin sai kertasingosta.

Joukkue oli ryhmittynyt kukkulan päälle ja koitti edetä tieuran yli tavoitteeseen, mutta tieuralla oleva vihollinen esti etenemisen. Vihollisesta taisteltiin läpi, ja joukkue tuki oman etenemisensä savuheittein. Savun vaikutuksen saa-

minen tarkoituksenmukaiseksi tuulisena päivänä oli vaativa paikka savunheittäjille, mutta tälläkin kertaa halutut vaikutukset saatiin aikaiseksi ongelmitta. Joukko saapui tavoitteeseen ja aloitti vihollisen torjumisen. Pienen syöksähtelyn jälkeen ampumaplatan takavallilla (n. 250 m) oleva pieni jaster-pelti saattoi näyttää vaikealta maalilta, mutta kun ase oli kohdistettu ja ampumataito hallussa, ei se ollut kuin tavallinen maali. Joukko torjui hetken hyökkäävää vihollista, ja lopulta kuului TULI SEIS -komento.

Ryhmä sai palautteen, ja tehtävä käytiin vielä keskenään ryhmässä läpi. Joukkue sai monitahoisen palautteen, ja veto todettiin moneen otteeseen onnistuneeksi. Tämän jälkeen ei ampumaharjoituksesta ollut jäljellä enää kuin lopetus. Virka-apujoukkue siirtyi takaisin Hälvälään, jossa palauteltiin varusteet ja tehtiin muut harjoituksen huolto- ja lopetus-toimet.

*Teksti: Timi Männikkö
Kuvat: Juha Mustonen*

Havaintoja kovapanosammunnoissa

Hätilässä 6.-8. syyskuuta Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian vahvistettu virka-apuosasto pääsi ampumaan tst-kovapanosammuntoja ryhmän ja joukkueen kokoonpanoissa. Ryhmän vahvuudella tehtäväksi tuli suorittaa kulunvalvontapaikan puolustustaistelu. Joukkuekokoonpanossa hyökättiin hyödyntäen perustaistelumenetelmiä.

Komppanian osat olivat kevään ja kesän VE-harjoituksissa kerranneet perustaistelumenetelmiä, joten tehtävään vaadittavat perusteet olivat tuoreeltaan mielessä.

Ryhmät suoriutuivat hyvin ryhmän kulunvalvontapaikan taisteluammunnoissa. Henkilökohtainen aseenkäsittely oli kiitettävällä tasolla, ja osumat maaliin olivat nopeita. Kommunikaatio ja johtaminen olivat myös hyvällä tasolla. Tällä osa-alueella ryhmillä oli yksilöllisiä toimintamalleja, ja kehitettävää toki löytyi.

Joukkueen hyökkäystaistelusta suoriuduttiin myös hyvällä tasolla. Hyökkäyksen käskynanto ja liikkuminen kosketukseen olivat perusvarmoja suorituksia. Tulikosketuksen jälkeen kommunikaatio ja johtaminen jatkuivat hyvällä tasolla, vaikka hyökkäyksen tahti hieman hidastuikin, ja tulella kommunikaatiota olisi voinut käyttää puheen/huutamisen sijasta enemmänkin.

A-tarvikkeiden vähyys oli esteenä reilulle tulenkäytölle ja painokkaammalle tulella kommunikoinnille. Osumat maaliin olivat jälleen nopeita ja tarkkoja. Perustaistelumenetelmien mukaisia liikkeitä käytettiin.

Vihollisen ”panssareiden” ilmaantuessa hyökkäysreittiä halkovalle tieuralle, käsketyt sinkotaistelijat tuhosivat maalit onnistuneesti. Kaikki singot osuivat maaliin molemmissa hyökkäysosastoissa. Näin savuheitteiden suojassa tieura päästiin ylittämään joukkueena, ja reitti tavoitteen tasalle oli auki. Uran ylityksen jälkeen taisteluosastot olivat pian

välitavoitteen tasalla, ja viimeinen puristus tavoitteelle alkoi verkkaisesti ”vihollisten” liikkeessä aktiivisesti etumaastossa. Pienen viiveen jälkeen ryhmien itsenäisen taistelun seurauksena reitti tavoitteelle kuitenkin aukesi. Tavoitteessa vastahyökkäystä torjuttiin jäljellä olevilla A-tarvikkeilla tehokkaasti.

Ampuneen osaston toiminta oli läpi harjoituksen hyvää. Henkilökohtainen aseenkäsittely ja ampumataito olivat kiitettävällä tasolla.

Kommunikaatio ja johtaminen olivat tilanteenmukaista. Osaston me-henki oli kiitettävällä tasolla.

Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian osasto oli samalla ajanjaksolla mitatuista yksiköistä paras.

Harjoitus oli erittäin hyvä ja toimiva kokonaisuus. Järjestänyt joukko-osasto sanoi pystyvänsä tarjoamaan vastaavia harjoituksia tilauksesta helposti. Toivotaan että näitä saadaan lisää ja laajemmalle joukolle.

Teksti ja kuvat: Juha Mustonen

Päijät-Hämeen pelastuslaitos

1.1.2004 alkaen Suomessa siirryttiin maakunnallisiin pelastuslaitoksiin, jolloin koko valtakunnan kunnalliset palo- ja pelastuslaitokset yhdistettiin valtioneuvoston päätöksellä alueelliseksi pelastuslaitokseksi, joita syntyi valtakuntaan 22 kappaletta. Päijät-Hämeen alueen kunnista muodostettiin Päijät-Hämeen pelastuslaitos.

Päijät-Hämeen pelastuslaitos toimii hallinnollisesti Päijät-Hämeen liiton alaisuudessa, joka on kuntien yhteinen maakuntaliitto, ja jonka maakuntavaltuusto on ylin päättävä elin. Pelastustoimen osalta Päijät-Hämeen liitto on nimennyt Päijät-Hämeen pelastuslaitoksen johtokunnan, jossa ovat edustettuina maakunnan kuntien nimeämät edustajat yhteisesti sovitun mallin mukaisesti.

Päijät-Hämeen pelastuslaitoksen vakinaisen henkilöstön määrä on tällä hetkellä 228 henkilöä ja sopimussuhteisia

henkilöitä on useita satoja erilaisissa sopimuspalokunta- ja muissa vapaaehtoistehtävissä.

Pelastuslaitoksen organisaatio koostuu viidestä osastosta:

- Pelastustoimintaosasto
- Riskienhallintaosasto
- Tekninen osasto
- Ensihoito-osasto
- Hallinto-osasto

Kaikkia osastoja johtavat johtokunnan valitsevat osastopäälliköt.

Päijät-Hämeen pelastuslaitos ja Lapin pelastuslaitos ovat Suomen ainoat pelastuslaitokset, jotka on organisoitu osaksi maakuntahallintoa. Helsingin pelastuslaitos toimii poiketen alueellisesta mallista ainoastaan Helsingissä ja loput 19 pelastuslaitosta ovat isäntäkuntamallisia.

Lahti Paavola as10

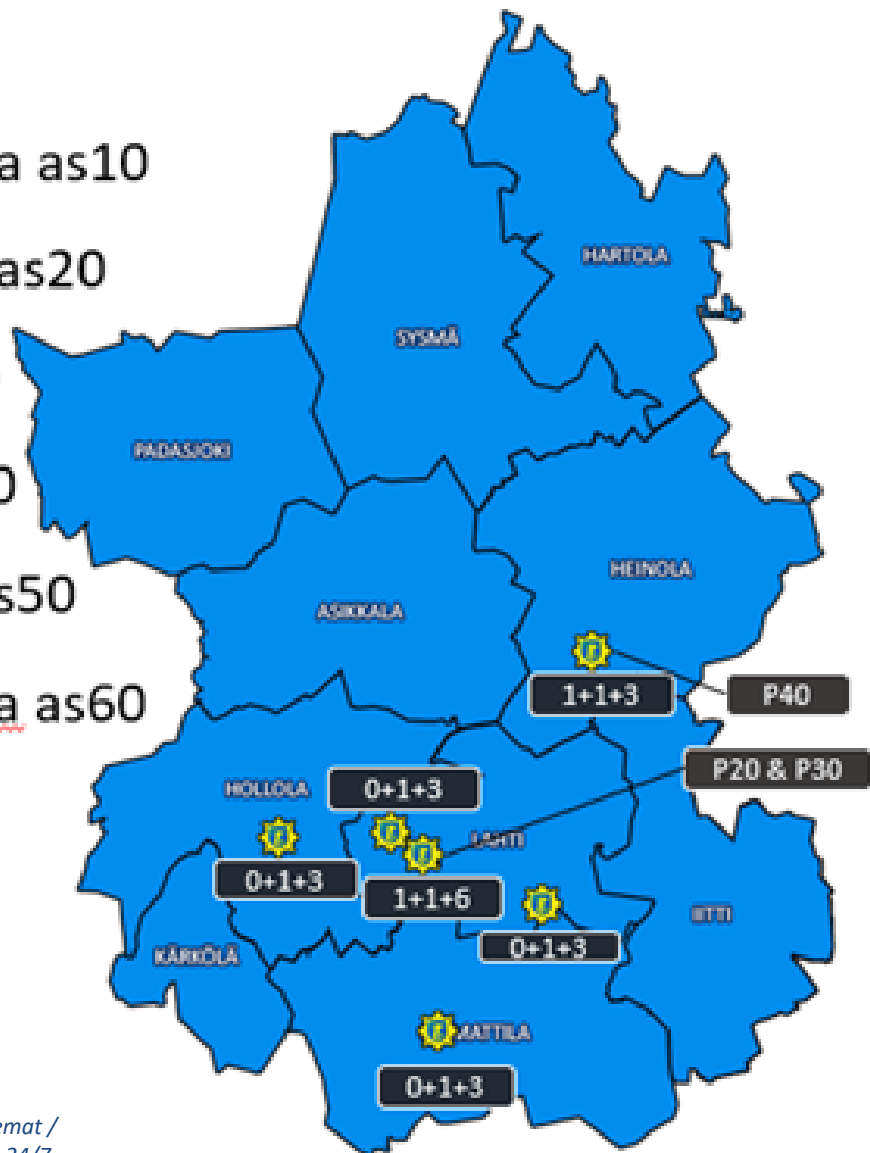
Lahti Niemi as20

Hollola as30

Heinola as40

Orimattila as50

Lahti Nastola as60

*Päijät-Hämeen vakinaiset asemat /
valmius 24/7.*

Pelastuslaitoksen tehtävät 2020:

Pelastustoimen hälytyksiä 4 143 kpl.

- vahingontorjuntatehtävät 524 kpl
- autom. paloilmointimen tarkastus/varmistus 616 kpl
- ensivastetehtävät 624 kpl
- liikenneonnettomuudet 653
- eläinten ja ihmisten pelastustehtävät 170
- Valvontasuoritteita 10 597 kpl.

Päijät-Hämeessä paloasemia on 26.

Päätoimista henkilöstöä 261 (sis. määräaikaiset).

- Kuusi vakinaista paloasemaa.
- Vakinaiset virat tai toimet 242.

Sopimuspalokuntien henkilöstöä on 505.

- 20 sopimuspalokuntaa.

Tulokset

- Pelastetut henkilöt
 - Välittömästi vaarasta
 - Viiden vuoden aikana (2016-2020)
 - Ainoastaan pelastustehtävät (ei esim. liikenneonnettomuuksia tai tulipaloja)
- Yhteensä 76 henkilöä (248 kaikki tehtävät).
- Keskimäärin 15,2 hlöä/vuosi
 - Väylävirasto on arvioinut ihmishengen keskimääräiseksi arvoksi 1,9 miljoonaa euroa.
- 15,7 hlö x 1,9 M€ = 28,88 M€/v.
- Keskimäärin 28 880 000 €/vuosi.
- Pelastetut materiaaliarvot
 - Rakennuspaloista ja rakennuspalovaaroista

- Viiden vuoden aikana (2016-2020)
 - Haahtela-menetelmä laskee automaattisesti arvioon vahingoista sekä pelastetuista arvoista perustuen muun muassa pinta-aloihin, ikään, paloluokkaan, suojaustasoon, yms.
- Yhteensä 326 440 164 euroa.
- Keskimäärin 65 288 032 €/vuosi.

Päijät-Hämeen pelastuslaitoksen strategia

Perustehtävä: Onnettomuuksien ennaltaehkäisy valistuksen, neuvonnan ja valvonnan keinoin, pelastustoiminta ja lisävahinkojen estäminen onnettomuustilanteissa sekä varautuminen erilaisiin häiriö- ja poikkeustilanteisiin.

Toiminta-ajatus: Toteuttaa korkeatasoiset ja luotettavat palvelutasopäätösten mukaiset pelastustoimen ja ensihoidon palvelut tehokkaasti ja innovatiivisesti.

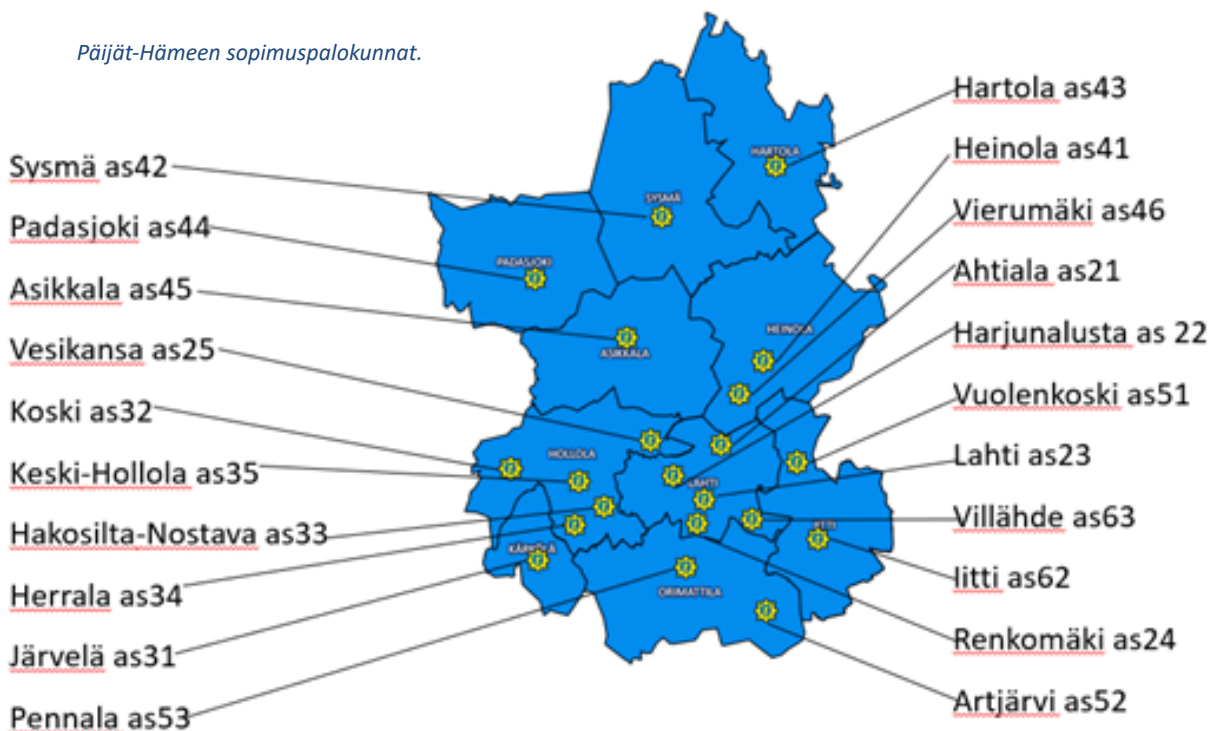
Visio: Alueensa paras ja luotettavin kokonaisturvallisuuden osaa ja yhteistyötaho nyt ja tulevaisuudessa.

Arvot: Inhimillisuus, ammattitaitoisuus, luotettavuus, yhteistyökyky, oikeudenmukaisuus.

Varautuminen

Pelastuslaitoksen lakisääteisiin tehtäviin varautumisen osalta kuuluvat muun muassa kuntien valmiussuunnittelun tukeminen, väestönsuojeluun varautuminen suunnitelmin ja etukäteisvalmisteluun, väestön varoittaminen vaaratilanteissa sekä oman toiminnan jatkuvuuden varmistaminen yhteiskunnan häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa.

Päijät-Hämeen sopimuspalokunnat.

Päijät-Hämeen pelastuslaitos on lisäksi panostanut maakunnallisen varautumisen yhteensovittamiseen. Päijät-Hämeen turvallisuus- ja valmiustoimikunnan (PHTURVA) kehittäminen on osoitettu resursseja sekä aktiivisia ja ohjavia toimia.

Väestönsuojeluun varautuminen

Pelastuslaitos varautuu väestönsuojeluun muun muassa laatimalla suunnitelmia, tekemällä varauksia, järjestämällä koulutusta ja osallistumalla koulutuksiin. Väestönsuojien suunnittelua ja kunnostusta ohjattiin ja opastettiin. Pelastuslaitos antoi rakennusvalvontaviranomaisille ja suunnittelijoille lausuntoja väestönsuojien rakentamisesta ja saneerauksista. Väestönsuojien valmistumista on seurattu muun muassa rakennusten käyttöönottotarkastusten yhteydessä. Varaviestijärjestelyin varustetuilla väestöhälyttimillä saavutetaan yli 80 % alueen väestöstä. Väestön varoittamiseen on lisäksi käytössä median käyttämiseen liittyviä järjestelyjä, esimerkiksi vaaratiedote.

Päijät-Hämeen sopimuspalokunnat

Sopimuspalokunnat ovat keskeisessä osassa Päijät-Hämeen

pelastustoimessa. Sopimuspalokuntatoiminnalla varmistetaan alueen pienempien kuntien toimintavalmius erilaisissa onnettomuustilanteissa. Lisäksi sopimuspalokunnat muodostavat merkittävän resurssin pelastustoimelle päällekkäisten tehtävien suorittajana sekä tärkeänä apuna suuremmissa onnettomuustilanteissa. Sopimuspalokunnat vahvistavat alueen toimintavalmiutta suuronnettomuus-, häiriö- ja poikkeustilanteissa sekä osallistuvat turvallisuusviestintään.

Sopimuspalokunnalla tarkoitetaan pelastuslaitoksen kanssa pelastustoimeen kuuluvien tehtävien hoidosta sopimuksen tehnyttä, järjestettyä apua antavaa palokuntayhteisöä. Sopimus voi olla yhteisön tekemä palokuntasopimus tai henkilön ja pelastuslaitoksen välinen työsopimus.

Päijät-Hämeen alueella sopimuspalokunnat vastaavat pelastustoiminnan ensilähdöstä Asikkalassa, Hartolassa, Hollolan Hämeenkoskella, Kärkölässä, Padasjoella, Sysmässä sekä Orimattilan Artjärvellä. Alueen muita sopimuspalokuntia ovat Lahdessa Ahtialan vpk, Harjunalustan vpk, Lahden vpk, Renkomäen vpk ja Villähteen vpk, Hollolassa Vesikansan vpk, Hakosilta-Nostavan vpk, Herralan vpk ja Keski-Hollolan vpk, Heinolassa Heinolan vpk ja Vierumäen vpk sekä Orimattilassa Pennalan vpk.

Päijät-Hämeen pelastuslaitoksen organisaatiorakenne. (Kuvissa pelastusjohtaja sekä osastopäälliköt.)

Moniviranomaisharjoitukset

Moniviranomaisharjoitusten tavoite on harjoitella viranomaisyhteistoimintaa ja johtamistyöskentelyä sekä kehittää johtamistyöskentelyn toimivuutta. Lisäksi tavoitteena on harjoitella viestiliikennettä, viestimistä sekä todeta riittävät viranomaisvalmiudet vastata tietyn tyyppiseen onnettomuuteen. Vuonna 2020 moniviranomaisharjoituksena toteutettiin muun muassa osallistuminen PAPU20-paikkalipuolustusharjoitukseen.

Yhtenä esimerkkinä yhteistyöstä Päijät-Hämeen pelastuslaitos järjesti Palokuntien SM-kilpailun, Juhu-kilpailun, 19.5.2012. Silloinen maakuntakomppania oli mukana kil-

pailun järjestelyissä varsin näkyvällä tavalla ja meidän kantamme erittäin tärkeällä tavalla tapahtuman yleisökeisimmällä paikalla Matkustajasatamassa.

Kyseisen laajuinen yhteistoiminta Juhu-kilpailussa olisi tuskin ollut näin onnistunutta ilman pelastuslaitoksen ja maakuntakomppanian aikaisempia yhteisiä toimintoja ja olemassa olevia henkilösuhteita.

Koulutus- ja tukiyksikön yhteistoimintaa on pelastuslaitoksella pyritty suuntaamaan erikseen sovitulle paikalliselle sopimuspalokunnalle, ajatusmallina ylimääräisten väliportaiden karsiminen valmisteluvaiheista.

Teksti: Pelastuspäällikkö Veli-Pekka Niemikallio

PHMKJ harjoitukset 2022

17.1. OEH/ilta
21.–23.1. MPK Santahamina TRA-peruskurssi 1/2
22.1. MPK ammunnat
5.2. MPK ammunnat
2.–6.2. MPK Sysmän talvikurssi
7.2. OEH/ilta
11.–13.2. MPK Santahamina TRA-jatkokurssi 1/2
5.3. MPK ammunnat
18.–20.3. MPK Santahamina TRA-peruskurssi 2/2
19.3. OEH/la
1.–3.4. VEH perustaminen
4.4. OEH/ilta
9.4. PHPAIKP ampumapäivä
22.–24.4. MPK Kevät-Hälvä
22.–24.4. MPK Kevät-Hälvä PHMAAKK TRA-kurssi

22.–24.4. MPK Santahamina TRA-jatkokurssi 2/2
7.5. PHMAAKK ampumapäivä
20.–22.5. PHMAAKK VEH
23.5. OEH/ilta
6.6. OEH/ilta
26.–28.7. VEH tiedustelu
22.8. OEH/ilta
5.–9.9. KH PAPU 2/22
9.–10.9. Syys-Hälvä 1
19.9. OEH/ilta
23.–24.9. Syys-Hälvä 2
30.9.–2.10. VEH johtamisharjoitus
17.10. OEH/ilta
7.11. OEH/ilta

Muutokset mahdollisia.

MPK-kursseille ilmoittaudutaan MPK:n koulutuskalenterin kautta <https://koulutuskalenteri.mpk.fi/Koulutuskalenteri>

RENTA ON TÄYDEN PALVELUN TALO!

RAKENNUSKONEIDEN LISÄKSI SAAT KAUTTAMME:

OLOSUHDEHALLINTA | SÄHKÖISTYS & VALAISTUS | ASENNUSPALVELUT

RENTA LAHTI

Kasaajankatu 26, 15150 Lahti | 040 161 1916 | lahti@renta.fi

RENTA.FI

renta

VARMISTIN 2021

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania